

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 23. Conscientiam habens peccati mortalis, sacramentaliter confiteri
tenetur, antequam recipiat Sacramentum vivorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

CAPUT XXIII.

Conscientiam habens peccati mortalis, sacramentaliter confiteri tenetur, antequam recipiat Sacramentum vivorum.

235 Sic statuunt Concilia Rothomagensis, Remensis, Aqueensis, Turonensis, &c. Sic etiam docent Catechismus Romanus n. 173. relaus, S. Antoninus, Adrianus VI, Molanus, & alii n. 173. laudati. Nec est qui contradicat de suscipiente Sacramentum Eucharistiæ. Utpote de quo id expressè statuit Concilium Tridentinum sess. 13. c. 7. & can. 11. De aliis Sacramentis id ipsum.

Probatur 1°. ex omnibus Scripturæ & Conciliorum textibus, quibus jubemur dignè & sanctè suscipere Sacramenta. Neque enim dignè & sanctè, imò indignè ea suscipit, qui conscientiam habens peccati mortalis, neglecto securo & certo medio se reconciliandi cum Deo, sciens & volens, absque necessitate, exponit se periculo suscipiendi indignè, juxta illud: *Qui amat periculum, peribit in illo.* Cui concinit magistralis Augustini regula: *In rebus ad salutem anime pertinentibus, certis incerta præponere, quis dubitet certissimum esse peccatum?* Quodd autem certis incerta præponat, periculoque indignæ receptionis, absque necessitate, se exponat, qui confessionis neglecto remedio, ea suscipit, patet ex dictis citato n. 173. & seqq.

236 2°. ratio propter quam Tridentinum censet confessionem necessariam ad suscipiendum Eucharistiæ Sacramentum, ad vitandum utique morale periculum indignæ receptionis, currit etiam in aliis Sacramentis, ut probatum est ibidem n. 177.

3°. Ecclesia non solum præcipit confessionem ante Eucharistiæ sumptionem, sed & ante susceptionem Confirmationis, aliorumque Sacramentorum. Siquidem de Consecr. dist. 5. can. 6. statuitur, *ut jejuni ad Confirmationem veniant... ut moneantur confessionem facere prius, ut mundi donum S. Spiritus valeant accipere.* Nota rationem cur monendi sunt prius confessionem facere, *ut mundi donum S. Spiritus valeant accipere.* Quæ profecto ratio præceptum designat, non consilium dumtaxat. Siquidem mundities ad recipiendum donum Spiritus sancti est de præcepto, non solum de consilio. Canon iste reperitur inter Capitula Herardi Archiepiscopi Turonensis to. 3. Conciliorum Gallie edit. Sirmond. sub tempore Nicolai I.

238 Similiter in Concilio Rothomagensi anni 1581. *Episcopi... Sacramentum Confirmationis... adultis, non nisi confessis, & profitentibus Symbolum Apostolicum, tradant.*

239 Et in Concilio Turonensi anni 1583. ad Sacramentum Confirmationis, *adulti non nisi præviâ peccatorum confessione admittantur.* Similia habentur in Conciliis Remensi ejusdem anni, Bituricensi anni 1584. & Aqueensi anni 1585.

240 De Sacramento Extremæ Unctionis in antiquo Codice Siculo, plusquam à 600. annis conscripto (quem ex Bibliotheca Catinensi refert Lucas Holstenius) sic habetur: *Antequam unguatur infirmus, confiteatur omnimodis Deo, & Sacerdoti suo, &c.*

241 De Sacramento Ordinis antiqua Ecclesiæ praxis est, illius susceptioni præmittendam esse confessionem. Propterea namque in Pontificali Romano habetur, quod olim Metropolitæ deputabat aliquem discretum de sua Ecclesia Confessorem, cui confitebatur peccata sua confitebatur. Neque certe aliunde quam ex illa Ecclesiæ praxi D. Antoninus de ordinandis scribit, quod confessionem
Tom. III.

præmittere debeant, sicut & fieri debet in omnibus Sacramentis, excepto Baptismo, quod est janua aliorum. Similiter Argentinas in a. dist. 17. q. 2. a. 4. Si homo vult recipere Corpus Christi, vel sacros Ordines, tunc debet confiteri, si nescit se habere aliquod mortale peccatum.

At si ita est (inquis) cur Tridentinum sess. 13. c. 7. specialiter declarat confessionem præmittendam communioni; de cæteris verò Sacramentis id non declarat? 2°. cur sess. 24. c. 1. de Reform. conjuges hortatur, non verò obligat ad confessionem præmittendam matrimonio, vel illius consummationi?

Ad primum. Respondeo rationem esse, quia (teste Pallavicino l. 12. c. 1.) inter articulos commissos à Patribus examini Theologorum, decimus iste fuit: *solanæ fidem esse sufficientem dispositionem ad Eucharistiæ; neque ad id confessionem esse necessariam.* De necessitate verò confessionis ad alia Sacramenta, nulla fuit ab hæreticis contra Catholicos mota quæstio. Et idè nulla pro aliis Sacramentis facta decisio. Neque enim Tridentinum congregatum fuit ad decidendas controversias Catholicorum adversus Catholicos, sed Catholicorum adversus hæreticos. Dum tamen Tridentinum definiit, confessionem Eucharistiæ præmittendam, *ne tantum Sacramentum indignè, atque idè in mortem & condemnationem sumatur, satis insinuavit, cum qui se contritum existimat, per hoc securum non esse de sua cum Deo reconciliatione, nec proinde ordinariam fidelium contritionem sufficere ad vitandum morale periculum fumendi Sacramentum indignè.* Hoc ipso proinde insinuavit, seu colligendum relinquit, quod sicut ad vitandum illud morale periculum confessio præmittenda est susceptioni Eucharistiæ; ita & susceptioni aliorum Sacramentorum. Vide supra n. 177.

Ad secundum. Respondeo rationem esse triplicem. Prima, quia Tridentinum generatim ibi loquitur; non speciatim de iis solis quos conscientia peccati mortalis gravat. Quibus solis necessariam dicimus confessionem. Secunda, quia Tridentinum de sola ibi non loquitur confessione, sed & simul de communione. Quæ quia præcepta non est, haud mirum, quòd ibi verbo non utatur præceptivo, sed exhortativo. Tertia, quia Tridentinum definire noluit, nisi quod in Ecclesia erat certum; non quod erat inter Catholicos controversum. Ob rationem diètam in respons. ad 1. Idè ergo usum est verbo *hortamur*; quod commune est ad ea quæ præcepti sunt & consilii.

CAPUT XXIV.

Nullum aliud Sacramentum, à non baptizato valide & fructuose recipi, verum est, & secundum hoc procedendum in praxi; sed dubitabile, non omninò certum in speculatione.

Ratio prioris partis est, quia Baptismus est fundamentum & janua Sacramentorum reliquorum, cap. per Catechismum de cognat. spirit. in 6. Propter quod cap. 52. 1. q. 1. ex Concilio Nicæno sic habetur: *Siquis ad Ecclesiam confugerit de Paganis & Cataphrygis (à quibus non servatur legitima forma Baptismi) statutum est rebaptizari eos omninò debere. Siqui vero Clerici erant apud eos... rursus etiam ab Episcopo Ecclesiæ Catholicæ ordinentur... Circa Diaconos... eadem forma servabitur. Et cap. si quis Presbyter, de Presbyter. non baptiz. Siquis Presbyter ordinatus, deprehenderit se non esse baptizatum, baptizetur, & iterum ordinetur.*

Et sic haud dubiè servandum in praxi. Tametsi speculativè loquendo, ordinationem Presby-